

Borgerne og lægger den over til Borgerrepræsentanterne, og denne Ret bliver saa godt som aldeles ingen, naar de ikke kunne blive enige med Magistraten om Valget, idet Amtmanden da skal gjøre Udslaget. Med Hensyn til, hvorvidt dette Valg som oftest vil falde til Borgerrepræsentanternes eller Tyrighedens Side, behøver man blot at spørge Erfaringen, saa vil man ikke let tage feil. Man vil altsaa ved denne Lov stille Kjøbstæderne betydeligt ringere med Hensyn til Retten til at vælge Forligsmæglere, end de hidtil have været stillede, og jeg skal især bede de ærede Medlemmer, som synes at være saa meget stude for at vedtage denne Lov, selv om det Fremskridt, der derved skeer, ikke er stort, lægge Mærke til, at de derved betage Kjøbstæderne en Deel af den Ret, som de hidtil have havt, idet Amtmændene hidtil have staaet aldeles udenfor dette Forhold, hvorimod de nu skulle have Afgjørelsen, naar Tyrigheden og Borgerrepræsentanterne ved Valg af en Forligsmægler stemme paa forskjellige Mænd dertil. Naar jeg endelig ved Afstemningen over det foreliggende Lovforslag lader mig bestemme til at stemme derimod, saa er det deels paa Grund af, hvad jeg nu har anført, men det er ogsaa væsentligt, fordi det har viist sig ved denne Sag, som desværre ved saamange andre, at man her i Landet Dag for Dag gaar tilbage i fristudet og folkelig Retning. Hvad Regjeringen for 2 Aar siden var meget villig til at indrømme med Hensyn til denne Sag, det har den nu ikke alene mange Betænkkeligheder ved, men den siger endog, at den vil anvende det kongelige Veto derimod. Saaledes er vor Stilling bleven forandret i de sidste 2 Aar, at Regjeringen fortiden er saa stærk imod det, som synes at maatte være en Selvfølge af vor Forsatning og samtlige vore Forhold, at den vil anvende det kongelige Veto derimod, medens den for 2 Aar siden sluttede sig dertil og erkjendte det for rigtigt; men, naar dette er Tilfældet, forekommer det mig, at Folkethinget, netop Folkethinget, bør være det, der ikke altid følger Strømmen og siger: „Vi skulle have Noget, og for at faae dette Noget maae vi tage den foreliggende Lov.“ Derfor Folkethinget virkelig følger Strømmen, hvem skal saa forsøge at standse

den tilbagegaende Strøm i alle vore Forhold? Det er først og fremmest Folkethinget, hvis Blikt det er ikke at fremsthynde denne Bestræbelse efter at gaae tilbage, og det er væsentligt denne Betragtning, der leder mig til at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Nørgaard: Det var nærmest en Uttring af den ærede sidste Taler, som har foranlediget mig til at begjære Ordet. Han yttrede nemlig, at man ved sin Afstemning i denne Sag skulde ligesom give en Prøve paa, hvorvidt man var mere eller mindre fristudet. Eignende Uttringer ere ogsaa tidligere fremkomne fra den samme ærede Rigsdagsmand i samme Sag, og jeg tillod mig desaaarsag ved en anden Sags Behandling at ytre som Exempel, at jeg ikke troede, at den foreliggende Sag kunde afgive nogen rigtig Maalestok for de forskjellige Medlemmers Fristudethed, saameget mindre som jeg endog holder til den Anskuelse, at det er en meget uheldig Fristudethed, man lægger for Dagen, naar man vil, at der skal sendes Delegerede fra alle Forstanderskaber i en Kreds for at faae valgt en Forligsmægler; thi det er efter min Mening et altfor storartet Massineri at sætte igang for en saa lille Sag, som Valget af Forligsmæglere dog i Grunden er. Jeg udtalte ved Sagens første Behandling den Mening, at Sogneforstanderskaberne burde have en vis Indflydelse paa Valg af Forligsmæglere, men jeg sigtede derved nærmest til, at Sogneforstanderskaberne skulde udpege nogle Mænd, hvoriblandt Amtsraadene saa skulde vælge; men Sligt kan jo ifølge Sagens nærværende Stilling ikke opnaaes, og da Sagen ikke er af større Bigtighed, end den er, saa er det nu min Mening, at man gjør bedst i at stemme for Loven, som den er, og er der Noget, der har skadet denne Sag, med Hensyn til Friheden, saa er det efter min Mening Udvalget, der i sin Betænkning har forlangt for Meget; thi jeg kalder det virkelig for Meget forlangt, at alle Forstanderskaber i en Forligskreds skulle hver sende en Delegeret for at faae valgt en Forligsmægler, og jeg har derfor begjært Ordet for at afvise en saadan Paastand, at det skulde være Mangel paa Fristudethed, naar man nu ikke troer at